

Dosarul nr. 2ra-1450/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Alexei)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Malii, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Goncear Iuri, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Goncear Iuri împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Goncear Iuri și a fost menținută hotărârea din 11 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 18 august 2020, Goncear Iuri a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin ordinul nr. 38-p din 19 februarie 2008, a fost angajat în funcție de șef al serviciului resurse umane al SA „Apă-Canal Chișinău”. Prin ordinul nr. 46-p din 02 februarie 2018 a fost concediat din funcția deținută, în legătură cu reducerea statelor de personal. Însă, prin hotărârea din 14 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, au fost anulate ordinele SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 46-p din 02 februarie 2018 și nr. 354-p din 02 iunie 2018, fiind restabilit în funcția de șef serviciu resurse umane începând cu data de 06 februarie 2018.

A relatat că prin ordinul nr. 899-P din 18 iunie 2019, a fost instituită o unitate de șef serviciu, Serviciul resurse umane, Departamentul resurse umane, fiind restabilit în funcția de șef serviciu, Serviciul resurse umane, Departamentul resurse umane.

Reclamantul consideră că ordinul nr. 899-P din 18 iunie 2019 a fost emis pentru simularea executării hotărârii judecătorești, deoarece pârâtul a denaturat esența hotărârii, creând condiții noi activității sale de muncă și subordonarea în cadrul întreprinderii, în special, elaborând o nouă fișă a postului, care modifică esențial contractul de muncă valabil la momentul concedierii ilegale.

A afirmat că, nefiind de acord cu ordinul nr. 899-P din 18 iunie 2019 și noua fișă a postului propusă de pârâtă la restabilirea la locul de muncă, s-a adresat la executorul judecătoresc Igor Doroftei, care a obligat repetat prin somația nr. 064-748/2019 din 21 iunie 2019, executarea hotărârii din 14 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, precum și a constatat neexecutarea hotărârii conform procesului-verbal din 28 iunie 2019.

A invocat că acest proces-verbal demonstrează încercările angajatorului de a modifica în mod unilateral condițiile contractului de muncă, contrar art. 68 din Codul muncii, care stipulează că, contractul individual de muncă nu poate fi modificat decât printr-un acord suplimentar semnat de părți, care se anexează la contract și este parte integrantă a acestuia.

Goncear Iuri a menționat că prin ordinul nr. 14-s din 20 iulie 2020, în legătură cu neîndeplinirea obligațiilor de serviciu prevăzute de pct. 3.5 și 3.6 din fișa postului, dispuse pentru executare conform dispoziției nr. 72/A din 23 iunie 2020, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară avertizare.

Iar, prin ordinul nr. 15-s din 03 august 2020, în legătură cu neîndeplinirea obligațiilor de serviciu prevăzute de pct. 3.4 din fișa postului, dispuse pentru executare conform dispoziției nr. 80/1 din 23 iulie 2020, a fost concediat din funcția de șef serviciu resurse umane în baza art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii - încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar.

Reclamantul a susținut că ordinele nr. 14-s din 20 iulie 2020 și nr. 15-s din 03 august 2020 sunt ilegale, deoarece au fost emise în baza fișei postului din 18 iunie 2019, recunoscută ilegală. În asemenea mod angajatorul efectuează hărțuirea și discriminarea lui, pentru că își apără drepturile și interesele legale. Pârâtul continuă să creeze la locul de muncă o situație insuportabilă cu o atmosferă de incertitudine și stres, presiune psihologică, refuzând executarea hotărârii instanței de judecată privind restabilirea lui în funcție pe o perioadă ce depășește un an.

Goncear Iuri a solicitat anularea ordinelor nr. 14-s din 20 iulie 2020 și nr. 15-s din 03 august 2020, restabilirea în funcție cu încasarea salariului mediu lunar pentru lipsa forțată de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral în mărimea unui salariu mediu lunar pentru fiecare lună de neexecutare a hotărârii judecătorești și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 de lei.

Prin hotărârea din 11 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Goncear Iuri a fost respinsă, ca neîntemeiată.

La data de 06 ianuarie 2021 Goncear Iuri a declarat apel împotriva hotărârii din 11 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea

apelului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia din 21 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Goncear Iuri și a fost menținută hotărârea din 11 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că la data de 23 iunie 2020 prin dispoziția nr. 72/A a Directorului general interimar al SA „Apă-Canal Chișinău”, s-a dispus ca Iuri Goncear să elaboreze proceduri specifice cu privire la recrutarea și evaluarea personalului întreprinderii, în termen de 5 zile lucrătoare, cu prezentarea proiectului actului întocmit spre aprobare directorului general interimar. Ca urmare a neexecutării dispoziției, reclamantului i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară - avertisment, prin ordinul nr. 14-s din data de 20 iulie 2020.

Instanța de apel a stabilit că ulterior, la data de 23 iulie 2020, prin dispoziția nr. 80/1, s-a dispus ca Iuri Goncear să elaboreze proceduri specifice privind modul de acordare a concediilor anuale de odihnă salariaților SA „Apă-Canal Chișinău”, în termen de 5 zile lucrătoare, cu prezentarea proiectelor actului întocmit spre aprobare directorului general interimar. În legătură cu neîndeplinirea acestei dispoziții, reclamantul a fost concediat, pentru încălcare repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă. Constatarea abaterii disciplinare a avut loc ca urmare a sesizării directorului general interimar al SA „Apă-Canal Chișinău”, prin actul privind constatarea neîndeplinirii dispoziției nr. 80/1 din 23 iunie 2020, precum și prin explicația lui Goncear Iuri.

În circumstanțele expuse, Curtea de Apel Chișinău a constatat că sancțiunile disciplinare au fost aplicate în interiorul termenului stabilit de art. 209 alin. (1) din Codul muncii, iar, ordinele contestate conțin elementele obligatorii prevăzute la art. 210 alin.(1)-(3) din Codul muncii.

Cu referire la argumentul reclamantului precum că noua fișă de post este ilegală, instanța de apel a indicat că, prin contrapunerea fișelor de post, din conținutul fișei de post a Șefului de serviciu Iuri Goncear din 16 mai 2014 și a fișei de post a șefului de serviciu Iuri Goncear din 18 iunie 2019, se atestă că, diferența esențială între acestea este subordonarea șefului de serviciu, or, potrivit fișei de post din 16 mai 2014 ultimul se subordona directorului general al SA „Apă-Canal Chișinău”, iar, conform fișei de post din 18 iunie 2019, șeful de serviciu se subordonează șefului Departamentului resurse umane și administrativ directorului general.

Prin urmare, fișa de post din 18 iunie 2019 nu a fost schimbată în mod drastic sau în măsură să determine a considera că s-a schimbat specificul muncii prestate de reclamant, nefiind modificată natura muncii prestate sau atribuțiilor efective/esențiale ale postului prin modificarea fișei de post și implicit, nu constituie o modificare a contractului de muncă. Mai mult ca atât, modificările introduse în fișa de post din 18 iunie 2019 au avut loc în urma unor modificări ale structurii organizatorice a SA „Apă-Canal Chișinău”, care și-a realizat dreptul de a-și organiza în plan intern activitatea. O altă interpretare decât cea enunțată ar constitui o ingerință în exercitarea dreptului de proprietate și o limitare a libertății activității de întreprinzător, prin

îngrădirea prerogativei angajatorului de a hotărî de sine stătător în privința organizării activității întreprinderii sale.

Curtea de Apel Chișinău a mai remarcat că prin ordinul nr. 65 din 31 iulie 2017 cu privire la modificarea structurii organizatorice și reducerea unor unități din statele de personal, a fost aprobată o organigramă nouă a SA „Apă-Canal Chișinău” și structura noilor subdiviziuni formate în baza acestei organigrame, iar, prin noua fișă din 18 iunie 2019, nu au fost afectate volumul obligațiilor, orele de muncă, locul de muncă, specialitatea și funcția lui Gonțear Iuri, care a activat în funcția de șef al serviciului resurse umane atât până la data de 06 februarie 2018, cât și după restabilirea acestuia la 18 iunie 2019.

La data de 12 august 2021 Gonțear Iuri a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă, cu încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că la examinarea cauzei în prima instanță, accesul său la justiție a fost încălcat, deoarece nu i-a fost permis să intre în incinta instanței de judecată de către lucrătorii de la pază, care au invocat instituirea carantinei din cauza pandemiei COVID-19. Astfel, prima instanță a examinat cauza în lipsa lui, fără a constata motivele neprezentării, fiindu-i încălcat dreptul la apărare.

A susținut că în noua fișă a postului lipsește informația despre subdiviziunea care se află sub conducerea lui, lipsesc obligațiile sale care se referă la organizarea, conducerea și controlul activității compartimentului subaltern și apar puncte noi care se referă la obligațiile de a executa și a pregăti indicațiile șefului din compartimentul nou creat. În așa mod, a fost degradat din conducătorul subdiviziunii structurale la nivelul unui specialist de rând.

A menționat că nu a acceptat fișa postului din 18 iunie 2019 și respectiv, aceasta nu poate servi drept temei pentru emiterea dispozițiilor din 23 iunie 2020 și 23 iulie 2020, respectiv, sancțiunile disciplinare au fost aplicate neîntemeiat. Mai mult ca atât, termenul de 5 zile stabilit prin dispozițiile directorului general era insuficient pentru volumul și caracterul de lucru necesare pentru elaborarea a trei programe de lucru. Or, în realitate, pentru elaborarea programelor de lucru de acest tip a luat aproximativ de la 3 până la 6 luni.

Recurentul a indicat că instanța de apel a ignorat faptul că procedura intentată de executorul judecătoresc Doroftei Igor, nu s-a finisat. Executorul cere și în continuare restabilirea lui la lucru și în așa mod, instanța nu a examinat legătura dintre eliberarea lui din funcție și neexecutarea hotărârii de restabilire în funcție.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 21 aprilie 2021.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expedită la adresa electronică a recurentului la data de 14 iunie 2021 (f.d. 138).

Astfel, recursul declarat la 12 august 2021, este în termen.

La 02 septembrie 2021, copia recursului a fost expediată în adresa intimitei SA „Apă-Canal Chișinău”, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 149, 151).

Prin referința depusă la 22 septembrie 2021, SA „Apă-Canal Chișinău”, reprezentată de avocatul Gladun Viorica, a solicitat de a considera recursul ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Goncear Iuri nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Goncear Iuri, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Caută Mariana, reprezentată de avocatul Casap Anatolie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Goncear Iuri se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic